

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Pavla Molka a soudců JUDr. Radana Malíka a Mgr. Tomáše Blažka v právní věci žalobce: **P. H.**, zast. JUDr. Ladislavem Břeským, advokátem se sídlem Botičská 1936/4, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 427/16, Praha 2, proti rozhodnutí ministra spravedlnosti ze dne 7. 10. 2022, č. j. MSP 23/2022-ODKA-ROZ/3, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 10. 2023, č. j. 19 A 53/2022-74, o návrhu žalovaného na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

### t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Ministerstvo spravedlnosti (dále také „stěžovatel“) rozhodnutím ze dne 1. 2. 2022, č. j. MSP-15/2021-OINS-SRZT/15, shledalo žalobce vinným z toho, že vykonal znaleckou činnost v rozporu s § 8 zákona č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „zákon o znalcích a tlumočnících“), v oboru, pro který nebyl jmenován, a zároveň nikoliv řádně; a že v rozporu s § 10 zákona o znalcích a tlumočnících nevykonal znaleckou činnost osobně, čímž spáchal přestupky podle § 25a odst. 1 písm. a) a b) zákona o znalcích a tlumočnících. Žalobcův rozklad ministr spravedlnosti zčásti zamítl rozhodnutím uvedeným v záhlaví.

[2] Žalobce rozhodnutí žalovaného napadl žalobou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který jeho zamítavý výrok III. v záhlaví uvedeným rozsudkem zrušil.

[3] Stěžovatel napadl rozsudek městského soudu kasační stížností. Současně navrhl, aby Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Zrekapituloval specifika znalecké činnosti a uvedl, že v důsledku závěrů krajského soudu vznikla nejasnost ohledně toho, zda může stěžovatel jako dohledový orgán rozhodnout o přestupku znalce poté, co jeho znalecký posudek akceptoval soud v soudním řízení. V důsledku toho by došlo k systémové změně v koncepci správního dohledu nad znalci, případně i k nastavení nezákonné správní praxe. Stát i společnost mají podle stěžovatele zájem na tom, aby znaleckou činnost vykonávala pouze osoba, kterou aproboval, a to způsobem, který této osobě ukládá zákon. Tento zájem převažuje nad zájmem jedince na nerušeném výkonu znalecké činnosti. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nadto

nebude žalobci bránit v dalším výkonu znalecké činnosti, a proto neodporuje veřejnému zájmu.

[4] Žalobce ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že pro jeho přiznání nejsou naplněny zákonné předpoklady. Stěžovatel v návrhu pouze zdůvodňuje, proč by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s veřejným zájmem. Zároveň při tom opomíjí, že NSS již dříve judikoval, jak mají správní orgány v případě zrušení správního rozhodnutí krajským soudem postupovat. Protože stěžovatel nevyložil, v čem by měla spočívat případná újma, která by nepřiznáním odkladného účinku vznikla, a pouhý zájem na jednotném postupu v obdobných věcech nepostačuje, je namíste návrh zamítnout.

[5] NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že v projednávaném případě nejsou naplněny podmínky pro přiznání odkladného účinku.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s., přiměřeně aplikovatelného na řízení o kasační stížnosti, se odkladný účinek přizná, 1) jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Dle bodu 8 usnesení NSS ze dne 16. 8. 2017, č. j. 7 As 243/2017-24, má odkladný účinek kasační stížnosti *„charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti je prolamována právní moc soudního rozhodnutí, což je zákonem podmíněno splněním stanovených podmínek.“* Také správní orgán, je-li v pozici stěžovatele, může požádat o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti poukazem na stejné zákonné podmínky, které stanoví § 73 odst. 2 s. ř. s. pro žalobce, přičemž s *„ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům, které zákon opisuje slovy o nenahraditelné újmě.“* (usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006-49, č. 1255/2007 Sb. NSS)

[7] Aby Nejvyšší správní soud mohl kasační stížnosti odkladný účinek přiznat, musí stěžovatel (a pouze on) v první řadě dostatečně podrobně a určitě tvrdit, že nepřiznáním odkladného účinku hrozí vznik nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám (srov. například usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012-32). Přiznání odkladného účinku je však vázáno nikoli na obecnou možnost vzniku újmy (tedy na újmu pouze hrozící), nýbrž na konkrétní újmu, která by následkem výkonu či účinku napadeného rozhodnutí s velkou pravděpodobností nastala (srov. usnesení NSS ze dne 5. 1. 2005, č. j. 1 Afs 106/2004-49, č. 982/2006 Sb. NSS). Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě pak musí svědčit tomu, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem městského soudu obává, by pro něj, resp. veřejný zájem, byl zásadním zásahem (viz například usnesení NSS ze dne 5. 1. 2017, č. j. 10 Ads 313/2016-27). NSS zároveň není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (srov. usnesení NSS ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011-74).

pokračování

[8] Návrh stěžovatele uvedené požadavky nesplňuje. Stěžovatel svůj návrh odůvodnil údajnou nejistotou ohledně výkonu své pravomoci, spíše než o nejistotu se však jedná o prostý nesouhlas stěžovatele se závěry rozsudku městského soudu. Ten však důvodem k přiznání odkladného účinku být nemůže. Ani stěžovatelem uváděný obecný zájem na tom, aby činnost znalců probíhala v souladu se zákonem, nesplňuje výše uvedené požadavky na tvrzení o konkrétní újmě hrozící veřejnému zájmu. NSS neshledal příležitým ani stěžovatelův odkaz na závěry usnesení NSS ze dne 9. 1. 2020, č. j. 5 As 439/2019-32, v němž NSS vedly k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelem uváděné obavy z nastolení nezákonné správní praxe. V dané věci se totiž jednalo o velmi specifický případ vydávání deklaratorních rozhodnutí o výsledku zvláštní zkoušky insolvenčního správce, kterých mohly být potenciálně až stovky ročně, a na jejich vydání navazujících komplikací.

[9] V nynější věci stěžovatel žádné takové okolnosti netvrdí ani nedokládá; problém spatřuje toliko v nesouhlasu se závěry městského soudu, což však, jak bylo zmíněno výše, nepostačuje. Pouhým odkazem na závěry usnesení č. j. 5 As 439/2019-32 zároveň nelze nastolit stav, kdy by obavy správního orgánu z potenciálně nezákonného postupu v důsledku následování závazného právního názoru krajského soudu vedly automaticky k přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem. Takový postup ostatně již dříve vyloučil rozšířený senát v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014-58, č. 3270/2015 Sb. NSS, v němž uzavřel, že hrozba existence odlišných správních rozhodnutí v téže věci (z nichž jedno je v rozporu se zákonem) nemůže být sama o sobě důvodem k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud proto odkladný účinek kasační stížnosti nepřiznal (§ 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s.). Tím však nikterak nepředjímá budoucí rozhodnutí o věci samé.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. listopadu 2023

JUDr. Pavel Molek  
předseda senátu